

hecetaşları

aylık şiir dergisi

123.on5mayıs2025

hecetasları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma
metin özarslan

kapak fotoğrafı
mehmet ipçioğlu

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat/kahramanmaraş

0535 391 92 50
www.hecetaslari.com
hecetaslaridergisi@gmail.com

11. yıl. 123. sayı 15 Mayıs 2025
issn 2149-4509. (e-dergi)

Yusuf Erol Gökdoğan

Gül Saati / 3

Tacettin Şimşek

Uçmaksa Rüya / 4

Ahmet Efe

Siga / 5

Osman Fermanoğlu

Daradı (Təcnis) / 6

Yunus Kara

Sende Kalsın / 7

Şaban Çetin

Sitem / 8

Talip Ayan

Gazel / 9

Mehmet Faruk Habiboğlu

Gece Yarısı / 10

Memik Kömekçi

Yaşnâme: Ah Gençlik / 11

Kadir Pürlü

İhtiyacım Yok / 12

İbrahim Sağır

Her Şey Senin Eserin / 13

Mustafa Ayvalı

Umut Vakti / 14

Murat Halıcı

Vurma Sazın Teline / 15

Hüseyin Arif

Sən də Sus (Değişme) / 16

Cəmil Əkbər

Sən də Sus (Değişme) / 16

Yılmaz Türk

Ardında Kaldım / 17

Kadir Kandemir

Eyvah / 18

İhsan Nazik

Dönmüşüm / 19

Kadir Karaman

Masumdur Gözyaşları / 20

Mehmet Baş

Papatya / 21

Âşık Ələsgər

Dağlar / 22

Arife Özden

Sevdaya Düşende / 23

Âşık Dertli

Olmasak da Bir / 24

Gül Saati

Sağır kullar ülkesinde
imdat imdat avazdayım
Gök yarılr perde perde
o vakitsiz namazdayım.

Yüzümde sapsarı uyku
uyanmak en büyük korku
Kararır kuyumun ufku
sımsıkı bir beyazdayım.

Dağlardan dökülür yüküm
cüce gövdem büklüm büklüm
Yer yatağım, tahta köşküm
istiflenmiş enkazdayım.

Yoktan uzak Var'a yakın
düşüm sırtından hamalın
Hayat denen bir masalın
bıraktığı mecazdayım.

Susunca gün yüzlü kuşlar
aklım bohçasını yoklar
Bu kilide yok anahtar
yol tükendi çıkmazdayım.

Hangi örtüyü kaldırırsam
arzin aynası hep akşam
İklim, bir puslu serencam
ne kıştayım ne yazdayım.

Karanlığın gör dediği
tenimde buldum gediği
Et bırakmış kemiği
lime lime ifrazdayım.

Sırrına ermeden daha
dem mühürledim Allah'a
Bir kök uzatıp berzaha
salkım saçak niyazdayım.

Gurbetin nabzında yurdum
kehkeşanlara yol sordum
Saatleri Gül'e kurdum
Mecnun gibi marazdayım.

Zamanı tutup boşlukta
yoğurdum dipsiz olukta
Fasıl bitti bir solukta
suküt teli hicâzdayım.

Kırdım kabuğunu hiçin
sonsuzluk özümde perçin
Ötelere geçmek için
toy kanatlı palazdayım.

Ruhum varlık atlasında
iz sürerim arkasında
İki âlem arasında
menzil menzil pervazdayım.

Vuslat demidir gurbetin
kaçtım mülkünden mihnetin
Kapısında merhametin
bir hayal-i mümtazdayım.

Uçmaksa Rüya

Ten kanatsız

uçmak ister

yol karanlık

can kayıp

Uçmak ister

yorgun argın

yolcu yok

kervan kayıp

Yol karanlık

yolcu yok

takat kesik

derman kayıp

Can kayıp

kervan kayıp

derman kayıp

devran kayıp

■ Ahmet Efe

Siga

Bilmem ki sen dağların başında yalnız açan
Bir nazlı çiçek gibi hüdâyı nâbit misin?

“Şu dünya meyhânesi bâdeler sunsa bana
İçmem asla!” demiştin, sözünde sabit misin?

Sırra kadem basıp da gitti burdan dediler
Aklı zay Mecnunların yurduna ait misin?

Sigaya çekip durma nefsinden gayrısını
Sen başka nefislerin sırrına şahit misin?

Hep “âşığım” deyip de durursun şair amma
Gönlünü yâre vermiş gerçek bir âbid misin?

Daradı (Təcnis)

Dar dedim, sallandım dar ağacından,
Ruhumu içinə çəkdi dar adı...
İstəyim haqq deyə dara sığınan,
Bu qədər suç varsa, yön də daradı.

Hələ də xəbər yox sahib-zamandan,
Yalan kəlmələrlə olur zaman dan.
İki düşmənim var dövrü- zamandan,
Biri xaçlıdısa, biri Daradı...

Nərə tək sıyrılıb gələr Qars adı,
Təklənmiş canımda ümid Qarsadı.
Osman, nəfəsimi barıt qarsadı,
Telimə əl çəkib güllə daradı.

■ Yunus Kara

Sende Kalsın

Sustu yine tüm şarkılar,
Notaları fonda kalsın.
Bunca yıllık yaşanmışlık,
Bırak izi tende kalsın.

Ayrılık da vuslat kadar,
Her aşkın mayasında var.
Naz acıtır hasret yakar,
Kol kırılсын yende kalsın.

“Beni artık sal” demişsin,
Neyin varsa al” demişsin,
Yüzüğümü göndermişsin,
Bari kalbin bende kalsın.

Belki büyü belki nazar,
Bu gidişin sebebi var.
Her mısrası seni yazar,
Şiirlerim ende kalsın.

Sitem

Bekledim baharla gelirsin diye
Cemreler kapımı çaldı, gelmedin!

Bir münâdi gibi açtı kardelen
Sırrını faş etti kara toprağın
Yaktı kandilini en güzel çağın
Şuledir o mahcup güneşle gelen

Halimi bir tek sen bilirsin diye
Aklım bir hayale daldı, gelmedin!

Çiğdem çiçeğiyle güldü tabiat
Erik dallarında gelin duvağı
Nevruzlar süsledi dumanlı dağı
Boy verdi papatya rüzgâra inat

Bütün efkârımı alırsın diye
Gönül sende karar kıldı, gelmedin!

Badem dallarını sardı bir neşe
Allı morlu gülle hem saye leylak
Salınınca lâle sümbül ferahnâk
Şarkılarla cihan oldu pürneşe

Muradımı Hak'tan dilersin diye
İçimde bir ukde kaldı, gelmedin!

Nergisler açıldı gözlerin gibi
Tuttu tüm cihanı sarhoş eden bû
Gönlümü ardınca sürüdü âhû
Elem derya oldu, bulunmaz dibi

Bekledim baharla gelirsin diye
Âleme gör neler geldi, gelmedin!

■ Talip Ayan

Gazel

deme sultan kimseye ne olur sultan yıkılır
dert var ise yürekte gün gelir insan yıkılır

o baktığın her yerde güller açarmış ne çare
gelmezse gözün gözüm üstüne cihan yıkılır

kaç günü kaldı ömrümüzün ko gitsin ne var ise
belkıs olsan ne çıkar mülk ü süleyman yıkılır

sadece sende mahpusum ben hem de sere serpe
kim bilir kaç taş düşer duvardan zindan yıkılır

dudağına bir leb değse boynuna da bir kılıç
o vakit yer delinir üstüme asuman yıkılır

işte kapıdayım şu yarama merhem sürmeye
tek himmet eyle hakk için mihman yıkılır

ne vakit bir hayal i cennet görsem cemalinde
durur dakikalar saatlerde zaman yıkılır

o zülfüne bir yel değse yüzün çıkar ortaya
gülüm yere düşer baharıma hazan yıkılır

Gece Yarısı

Üstümü ört gece
Uykuya dalayım
Bir yarım rüyanın
İçinde kalayım

O eski tül perde
Kapansın içimde
Sessiz bir biçimde
Bir hayal olayım

Bahçeler, çiçekler
Hayaller, gerçekler
Dualar, dilekler
Gibi dağılayım

Hiç sabah olmasın
Karanlık solmasın
Kimseler bulmasın
Derken kaybolayım.

On dördünde şehlalı kız
Yeni doğmuş aya benzer
On sekizde parlak yıldız
Alnı sakar taya benzer

Yirmisinde güller açar
Gençlik yılı kalmaz naçar
Deli gönül yoklar geçer
Tamburide yaya benzer

Yirmi üçte başta duman
Hiç kimseye vermez güman
Bakışları sormaz iman
Coşkun akan çaya benzer

Yirmi dörtte birhanıyla
Laf söyletmez gürhanıyla
Her adımda rahvanıyla
Dolambaçlı dağa benzer

Otuzunda yüzer suda
Vermeyince netsin Hüda
Vuslatında kalmaz cüda
Sık dokunmuş ağa benzer

Otuz beşte ahu zarda
Bahtı kara gönlü harda
Gözü sulu üstü karda
Güz budamış bağa benzer

Kırk beşinde can sızılar
Koynunda meler kuzular
Altmışta kara yazılar
Bilinmez bir çağa benzer

Altmış beşte bel bükülür
Gözünde yaşlar dökülür
Yetmişte türkü yakılır
Gözler yumuk sağa benzer

Yetmiş beşte gamet eğri
Toprak gelir cana doğru
Belde sızı dizde ağrı
Kızgın çölde yağa benzer

Sekseninde kalmaz feri
Yatağında dardır yeri
Ne ten kalır ne de deri
Loş ışıktı zağa benzer

İhtiyacım Yok

Yüreğim defterdir nazarım kalem
Okuyup yazmaya ihtiyacım yok
Tecelli sırrında gizlidir âlem
Düşünüp çözmeye ihtiyacım yok

Nere gitsem bu belalı baş benim
Azgın ateşlerde kuru yaş benim
Çöl benim, kum benim, kara taş benim
Savrulup tozmaya ihtiyacım yok

Bir haber gelmiyor yârin ilinden
Mahrum kaldım goncasından gülünden
Cümle çektiklerim nefsim elinden
Küsmeye kızmaya ihtiyacım yok

Bir yanda hikmete akıl yoran var
Bir yanda bilip de uzak duran var
Her gün bu düzeni baştan kuran var
Yapmaya bozmaya ihtiyacım yok

Bu sevdanın olmaz benzeri eşi
Yakar tüm cihanı aşkın ateşi
Anlayana hayır, şerrin kardeşi
Süzgece süzmeye ihtiyacım yok

Şu *Pirlioğlu*'na gülümse ey yâr
Bir kadeh bâdeyi eyleme şikâr
Aşk ehli olana her şey aşikâr
İlhama sezmeye ihtiyacım yok

■ İbrahim Sağır

Her Şey Senin Eserin

Bir potada erittim acıları, hazları,
Ömrümün hazanında seveli sen nigârı.

Bahtımın bahçesinde şakımadın ey bülbül,
Hicranınla gün be gün yandı nârına gönül.

Hiç vefa göstermedin, ızdırabından başka,
Hep şüphe ile baktın kalbimdeki bu aşka.

Bigânelik dağından saldın gam oklarını,
Estirdin baharıma hep hüznün rüzgârını.

Kuşattı dört yanımı gözlerinin sihiri,
Sunmadın bimarına bade-i aşk iksiri.

Açtım gönül kapımı gel gir dedim girmedin,
Aşkının pınarından bir yudum içirmedin.

“Unut” diyorsun şimdi, unutmak ah unutmak,
Bunu diyeceğine beni ateşlerde yak.

Savrulsun da küllerim elem vadilerine,
İftiharla nazar et bu hazin eserine.

Kalbimde hatıralar kaldıkça dilim dilim,
Yaşlı gözümü siler şu buruşuk mendilim.

Tatlı bakışın kaldı senden yâdigâr bana,
Kokunu getirmiyor artık bu rüzgâr bana.

Alnımda kırışıklar senin hüznünü taşır,
Etrafımda hayalin bir sır gibi dolaşır.

Hâlâ kulaklarımda sesinden nağmeler var,
Aşkına inanmadın kömür gözlü nazlı yâr.

Sevdamı saracağım elem bulutlarına,
Kendimi vereceğim bahtımın rüzgârına.

Bir potada erittim acıları, hazları,
Ömrümün hazanında seveli sen nigârı.

Umut Vakti

Vakit umut vakti kalbine not düş,
Vicdanımın sesi sen diyor Selma!
Yeminim olsun ki gökte uçan kuş
Ölüm mutlak, dünya han diyor Selma!

Mevsimlerden yaz de, kış deme bana
Çattığın yuva de, kaş deme bana
Vur hançeri bağrın deş deme bana.
Gül bağında bülbül can diyor Selma!

Tütüne sarıp da hüznün pasını,
Yükledim kervana gam yarasını.
Musa gibi vurdum aşk esasını
Yol vermez deryalar dön diyor Selma!

Giyip deli gömleğini eğnime,
Gömdüm çılgınları bahtsız beynime.,
Kime anlatsam ah! Derdimi kime?
Mum gibi eriyip sön diyor Selma!

Diyeti can olsa ezelden beri
Düşürmem dilimden bir an Tekbir'i.
Yolda kulağıma dervişin biri
Düş vakti ağarmaz tan diyor Selma!

Vurma Sazın Teline

Yazık etme artık o nefesine
Buralarda aşktan anlayan yoktur.
Kulak vermez kimse yanık sesine
Sağırdır çoğu kalp duyan tek tüktür.

Geçer akçe değil kalbin sevdası,
Çöllerde kaybolmuş Mecnun Leylası,
Kendini kaybetmiş Aslı Zühresi,
Burada aşk yoktur ihtiras haktır.

Vurma daha sazın garip teline,
Vur gönlünü âşık kendi yoluna,
Sözlerin kapılır seher yeline,
Burda gönüllerin teli kopuktur.

Bilirim yüreğin yangın yeridir,
Yüreğimde inan böyle biridir,
Aşığı kül eden üç beş sorudur,
Menfaat dinlenir türkü yasaktır.

Muradi der durma bizim ellerde,
Kaybettiğini bul yine yollarda,
Maskara olursun sonra dillerde,
Burada insanlar buzdan soğuktur.

Sən də Sus (Deyişmə)**Hüseyn Arif**

Asta tərپət ayağını, əlini,
Yaxşı susur, yaman susur, sən də sus!
Vaxt-vədəsiz işə salma dilini,
Qanmaz susur, qanan susur sən də sus!

Cəmil Əkbər

Hüseyn Arif gəl bəşər sus demə,
Arzu, istək, dilək sussa sən də sus!
Hər yetənə yerli-yersiz kəs demə,
Vicdan sussa, məslək sussa sən də sus!

Hüseyn Arif

Palıd qopur bircə anın içində,
Gözdən itir dağ-dumann içində,
Yar-yoldaşın, el-obanın içində,
Enən susur, qalxan susur, sən də sus!

Cəmil Əkbər

İnsanoğlu bir-birini bezdirir,
Hər əzaba, əziyyətə dözdürür,
Cəhənnəmi diri-diri gəzdirir,
Hiylə sussa, kələk sussa sən də sus!

Hüseyn Arif

Bilirsənmi kim izləyir, kim güdür?
Kor yapalaq qızıl quşu ülküdür,
Güman etmə tülkü, bu o tülküdür,
Pələng susur, aslan susur, sən də sus!

Cəmil Əkbər

Meydan açıb gör nə deyir ağalar,
Böyük-küçük pəsinməyir "qağalar",
Səs-küy salır, qığıldayır çağalar,
Nənni sussa, bələk sussa sən də sus!

Hüseyn Arif

Xeyri nədir yeri-göyü soraqla,
O kitabı, bu kitabı varaqla,
Öz-özünə ha gurulda, ha çağla,
Dərya susur, ümman susur, sən də sus!

Cəmil Əkbər

Sinəsini çox döyənlər getdilər,
Öz-özünü çox öyənlər getdilər,
Harın-harın çox yeyənlər getdilər,
Çərxi-fələk bir an sussa sən də sus.

Hüseyn Arif

Dar macalda nə ordular basılıb,
Qancırğadan neçə başlar asılıb,
O yerdə ki birbirinə qısılib,
Qartal susur, tərlan susur, sən də sus!

Cəmil Əkbər

Yaxşı-yaman birbirindən seçilir,
Boya görə öz xələti biçilir,
Çox "nəhənglər" məqam gəlir kiçilir,
Xəlbir sussa, ələk sussa sən də sus!

Hüseyn Arif

Nə kamala, nə vicdana güvənmə,
Saf ürəyə, sağlam cana güvənmə,
Bu dəvaya, bu dərmana güvənmə,
Görmürsənmi Loğman susur sən də sus!

Cəmil Əkbər

Təbiətin fitrəti var a şair,
Mərd igidin qüdrəti var a şair,
Qəzəbi var, hiddəti var a şair,
Tufan sussa, külək sussa sən də sus.

Hüseyn Arif

Adam demə, hər adama həyatda,
Qafil olub çəkmə xana həyatda,
Hüseyn Arif baş aparma həyatda,
Zaman susur, dövrən susur, sən də sus!

Cəmil Əkbər

Cəmil Əkbər yaratmağa çalışır,
Ömürləri uzatmağa çalışır,
İnsanlığı yaşatmağa çalışır,
Fikir sussa, dilək sussa sən də sus!

Ardında Kaldım

Hakikati arar bu beden canda
Sen sırra ulaştın, ben eremedim
Gönlündeki o sır, erdi vuslata
Sen vardın manaya, ben varamadım

Güller çiçek açar, her bir mekânda
Ne olur ne biter ulu divanda
Çektiğin her acı, yaşar bu canda
Kurudu bahçemiz gül deremedim

Dışında yara yok içim kanıyor
Bülbül gam çekerek, güle yanıyor
Gören beni hâlâ mutlu sanıyor
Ateşin kor oldu, söndüremedim

Ruh çıkar bedenden, varır berzaha
Gark olur toprağa, arzı mekâna
İrtihal eyledin, vardın divana
Yoldaşım ol dedin, ben duramadım

Geceler karanlık, sarar her yanı
Kalmadı gönülde, hasret dermanı
Bekliyor son nefes, vermeye canı.
Sen vuslata erdin, ben eremedim

Ozan vur kopuza, mızrap elinde
Vurdukça gül açsın sözler dilinde
Acılar gark olsun sazın telinde
Bedenin buz oldu ben saramadım

Çektikçe uzuyor acım bitmiyor
Kalbimde bir sızı söze yetmiyor
Göz yaşım derdime çare etmiyor
Bir damla su dedin ben karamadım

Hayaldi cemalin, kaldın düşümde
Ben nereye gitsem geldi peşimde
Bir sızı taşıyım her gün döşümde
Nereye gizlendin ben göremedim.

Gidince kırıldı, kolum kanadım
Ol ahir zamanda kalmadı tadım
Gecemde günümde seni aradım
Sen arşa ulaştın, ben varamadım

Hayalin gözümde çekip gitmiyor
Sensiz yaşamaya gücüm yetmiyor
Bahçemizde artık kuşlar ötmüyor
Hicret ettin gittin ben süremedim

Eyvah

Zaman bir değirmen iki bıçaklı
Biri akrep biri yelkovan eyvah
Ölüme giden yol tahta yataklı
En son ona yatar her doğan eyvah

Doğmaktır ölümün en başlangıcı
Zamandır yaşanan anın yargıcı
Bir de yersen o aşk denen kılıcı
Olursun yaşarken perişan eyvah

Hayat böyle gönül bana darılma
Bu sözümünden ders al fazla yorulma
Hâlden anlamaza varıp sarılma
Bilirsin bu sevda çok yaman eyvah

Çocukluk günleri en güzel çağın
Gençlikte âhınla tutuşur dağın
Yaşlılık günleri bozulur bağın
Gelir yolun sonu o zaman eyvah

Mâziyi ya'dedip döker gözyaşı
Bitmez mâzi ile âti savaşı
Bu harpte çoğunun kesilir başı
O zaman çok fena yanar can eyvah

Kemahlı hayattan tat almaya bak
Cennetten sarayla kat almaya bak
Sonunda dört kanat at almaya bak
Bakarsın ki gelir o ferman eyvah

Dönmüşüm

Derdimi döktüğüm ardıc ağacı,
Yaz baharım geçti kışa dönmüşüm.
Dağları inletir çektiğim acı,
Kayadan ufalmış taşa dönmüşüm.

Bir abdal misali gezdim her yeri,
Sinemde gizledim sayısız zoru,
Aradım bulmadım bir gönül eri,
Çökmüş hayallerim başa dönmüşüm.

Divane olana sual mi olur,
Akarsu gibidir yatağın bulur,
Gördüğü her şeyden bir ibret alır,
Kanadı kırılmış kuşa dönmüşüm.

Bir alın yazısı yazılmış kula,
Şu ömrüm benziyor kurumuş dala,
Benim diyenlere olmadım köle,
İçime kapanmam dışa dönmüşüm.

Hak dostu şairim kervanım yoktur,
Allah'tan aşağı dermanım yoktur,
Yüzümün güldüğü devranım yoktur,
Demek ki dünyada boşa dönmüşüm.

■ Kadir Karaman

Masumdur Gözyaşları

İlan eder mahremi,
İpe çekin matemi,
Yalnız akmak, eylemi,
Mazlumdur gözyaşları.

Gerçek suçlu, gaspedin,
Acıları hapsedin,
İçten inler dinleyin,
Masumdur gözyaşları.

Dostu olsa gidecek,
Akmasa, ne edecek?
Yok teselli edecek,
Mahrumdur gözyaşları.

Mahzun haldeyken özler,
Sırdaşı olur gözler,
İçeriye temizler,
Mamurdur gözyaşları.

Yanan candandır, yakmaz
Sebepsiz yere akamaz,
Canda acı bırakmaz,
Mâlumdur gözyaşları.

Akar gülüp, ağlarken,
Dokunmayın çağlarken,
İncitmeyin silerken,
Mazurdur gözyaşları.

Asgari ağlar, gülmez
Derdi ne, kimse bilmez?
Saklar, sırrını demez
Mağdurdur gözyaşları.

■ Mehmet Baş

Papatya

Gelirse başıma vakitsiz firak,
Ayrılık dalını eğsin papatya.
Varınca gurbete sıladan ırak,
Düşüp toprağıma değsin papatya.

Başımdan gitmiyor kara bulutlar,
Neyleyim vakitsiz soldu umutlar,
İstemem gelmesin elmas yakutlar,
İçime güneşle doğsun papatya.

Küllenmiş anılar şimdi defterde,
Yazılanlar neyse gelir kaderde,
Çıkmasın karşıma öyle mahşerde,
Yağmur olup yere yağsın papatya.

Gölgeden geçenler asıla erdi,
Ayrılık gülünü vakitsiz derdi,
Umut çiçeğini göklere serdi,
İçimde bitmeyen çağsın papatya.

Dağlar

Bahar fəsli, yaz ayları gələndə,
Süsənli, sünbüllü, lalalı dağlar.
Yoxsulu,ərbabı, şahı, gədanı,
Tutmaz bir-birindən alalı dağlar.

Xəstə üçün təpəsində qar olur,
Hər cür çiçək açır, lələzar olur,
Çəsməsindən abi-həyat car olur,
Dağıdır möhnəti, mələli dağlar.

Yazın bir ayıdı çox yaxşı çağın;
Kəsilməz çəsməndən gözəl yığnağın,
Axtarma motalın, yağın, qaymağın,
Zənbur çiçəyindən bal alı, dağlar.

Yayın əvvəlində dönərsən xana,
Son ayda bənzərsən yetkin bostana,
Payızın zəmhəri qoyur virana,
Dağıdır üstündən calalı, dağlar.

Gahdan çiskin tökər, gah duman eylər,
Gah gəlib-gedəni pərişan eylər,
Gahdan qeyzə gələr, nahaq qan eylər,
Dinşəməz haramı, halalı dağlar.

Ağ xalat bürünər, zərnişan geyməz,
Heç kəsi dindirib, xətrinə dəyməz,
Sərdara söz deməz, şaha baş əyməz,
Qüdrətdən səngərli, qalalı dağlar.

Köçər ellər, düşər səndən aralı,
Firqətindən gül-nərgizin saralı,
Ələsgər Məcnun tək yardan yaralı,
Gəzər səndə dərqli, nalalı, dağlar!

■ Arife Özden

Sevdaya Düşende

Garip bir sessizlik sardı ülkemi
Gönül diyarında yolculuk mu var
Kadim bir rayiha sardı hücremi
Zamanın deminde sonsuzluk mu var

Gemiler rıhtımdan uzaklaşırken
Mendiller yaşlarla selamlaşırken
Gözlerin ufukla vedalaşırken
Gönüle sığmayan hasretlik mi var

Ebemkuşağıyla süslenmez sema
Anılardan sızar esrik bir eza
Yaprağın vedası hazana reva
Ömrün baharında yalnızlık mı var

Asude bulutlar güneşe meftun
Zemheriler yaz oldu, sahralar meskûn
Maşuktan gelince acıdan memnun
Kötürüm kalbinde sevdalık mı var

■ Âşık Dertli

Olmasak da Bir

Harâba kul olduk bezm-i elemde
Abat olsak da bir, olmasak da bir!
Düştük çare nedir dâma âlemde
Azat olsak da bir, olmasak da bir!

Aşk oduna yanmış ciğer-kebabız
Hicr ile giryânız, dide pür-âbız
Yapılmış, yıkılmış, hane-harabız
Bünyat olsak da bir, olmasak da bir!

Bir Şirin elinden aşk meyin içtik
Hak ile bâtlı fark edip seçtik
Varlık dağlarını deldik de geçtik
Ferhat olsak da bir, olmasak da bir!

Ey *Dertli* âlemde biz şâh-ı diliz
Hak'tan hakikatten âgâh-ı diliz
Tarik-i esrâra ervâh-ı diliz
İrşat olsak da bir, olmasak da bir!